

ENTOG exchange 2018

Jeg ankommer til Marseille søndag eftermiddag. Det regner, men temperaturen er 12 grader varmere end i København, så jeg er ved godt mod. Foran venter 3 tre dages klinikophold i Marseille og samt møde og generalforsamling i Paris. Den lokale koordinator Magalie henter mig og den schweiziske ENTOG exchange repræsentant på stationen og sammen kører vi hjem til hende, hvor vi alle skal mødes den første aften. På vejen, når vi at besøge en kirke og en lystbådehavn inden det bliver mørkt. I løbet af aftenen støder de øvrige deltagere i ENTOG exchange til efterhånden som det passer med, at deres fly lander. Vi er i alt 10 læger fra 10 forskellige lande, som mødes i Marseille. Herudover deltager de lokale koordinators samt flere andre læger, der alle har været så søde at åbne deres hjem for os, så vi kan blive indkvarteret hos dem under vores ophold. Vi bruger aftenen på at lære hinanden at kende samt spise specialiteter fra de forskellige lande, som vi alle har medbragt.

Mandag bliver vi fordelt på to hospitaler. Jeg skal sammen med læger fra Kroatien, Schweiz, Letland og Portugal være på Hôpital de la Conception, som er et lidt ældre og temmelig nedslidt hospital centralt i Marseille. Vi starter med den daglige morgenkonference, hvor bordene er opstillet som en hestesko. På den ene side sidder de obstetriske speciallæger, på den anden side sidder de pædiatriske speciallæger og for enden sidder de yngre læger, der enten har haft vagt eller i deres obstetriske forløb. Alle fødsler – også de fuldstændigt ukomplicerede – gennemgås og pædiaterne deltager hver dag. Det hele går meget stærkt og selvom jeg kan noget fransk, må jeg virkelig spidse øre for at følge med. De fleste gange får jeg dog kun fat i enkelte ord, som gestationsalder, vægt og apgar. Resten fortaber sig. Charlene, der er den schweiziske deltager, giver efterfølgende et resumé.

Bagefter bliver vi fordelt ud. Jeg skal følges med en yngre læge, der skal gå stuegang på de kvinder, som er indlagt grundet højrisiko graviditeter. Et par af patienterne er indlagt pga. truende for tidlig fødsel, en er indlagt med præterm vandafgang og en tredje er indlagt fordi hun har skizofreni. Lægen, jeg følges med, er i gang med andet år af sin speciallægeuddannelse. I Frankrig varer speciallægeuddannelsen i gynækologi og obstetrik fem år. Man har ti rotationer på forskellige hospitaler i regionen, og alle læger skifter samtidigt hvert halve år. I hvert af de halve år laver man ud over at have vagter kun én bestemt ting, såsom elektive operationer, pasning af fødegang eller lignede. Dette giver en stor rutine og en høj grad af kontinuitet. Til gengæld giver de yngre læger udtryk for, at de indimellem begynder at kede sig, når de laver det samme hver dag samt, at der kan gå lang tid fra man har afsluttet en rotation til man skal beskæftige sig med området igen.

Den yngre læge, jeg følges med beklager, at hun taler meget dårligt engelsk og forsøger at forklare det meste på fransk. Jeg må igen anstrenge mig for at forstå så meget som muligt, mens jeg forsøger at gøre mig nyttig og hele tiden minder mig selv om at huske at sige "De" og "Madame" til patienterne.

Til frokost mødes jeg med de andre exchange-deltagere i "Internat"-kantin, der er forbeholdt de yngre læger. Maden er gratis og mange af de yngre læger bor også på "internat", som er en form for kollegium, der ligger på hospitalet. Efterfølgende mødes vi med de andre Exchange deltagere og Magalie viser os rundt i byen. Marseille er kendt for sin sæbeproduktion, så vi besøger først et sæbemuseum og tager herefter på sightseeing rundt i byen.

Næste dag er vi igen på hospitalet, og jeg og den lettiske repræsentant skal på operationsgangen. Da vi kommer derned er første patient ved at blive bedøvet af en kvindelig anæstesilæge, der ud fra den enorme mængde af ringe og armbånd, hun har på, ser ud til at have et kursus i håndhygiejne, som trænger til fornyelse. Anæstesisygeplejersken vurderes også at have sovet det meste af sit mikrobiologiske øvelseskursus. Hun formår i alt fald både at pudse næse, sende sms'er, hoste, røre ved den sterile afdækning, hælde spildt kaffe op samt smøre vaseline på patientens tandkød i nævnte rækkefølge uden at noget af det udløser hverken afspritning af hænder eller brug af handsker. Jeg ser hen på min lettiske kollega og kan se, at hun også har fået øje på den forholdsvis lemfældige omgang med hygiejne. Hun hvisker, at hun derhjemme var blevet slået ihjel af operationssygeplejersken, hvis hun havde gjort det samme.

Den første operation er operation af en fjernelse af en mammatumor. Den anden er en kompliceret endometrioseoperation. Jeg følger interesseret med, da ingen af operationerne er noget, jeg har set før.

I frokostpausen snakker vi om forskelle i specialet i de forskellige lande, herunder om mammakirurgi hører med i specialet samt forskelle i adgangen til abort. Vi taler desuden om forskelle og ligheder i organiseringen af speciallægeuddannelsen og arbejdsgangene sammenlignet med vores hjemlande. De fleste af de andre har svært ved at forstå opdelingen af introduktionsuddannelse og hoveduddannelse i Danmark.

Om eftermiddagen går turen til Ile de Frioul, der er en ø, som ligger en halv times sejlads fra kysten. Vi vandrer i 2-3 timer i høj sol og smukke klippeformationer.

Onsdag er vi igen på hospitalet og jeg er med på fødegangen, hvor jeg når at overvære anlæggelse af en Bakriballon samt et sectio inden vi skal skynde os til stationen for at nå toget til Paris. I Paris mødes vi om

aftenen med de andre deltagere, som har været på udveksling i Paris og i Lille. Vi er i alt 50 deltagere fra 25 lande. Det er sjovt at høre om erfaringerne fra de andre byer. Dagen efter er der møder og workshops samt generalforsamling og valg til bestyrelsen i ENTOG og det afsløres, at næste års ENTOG exchange kommer til at foregå i Polen. Om aftenen er der fest på en båd på Seinen. Det er vældig festligt og fortsætter til langt ud på natten.

Lørdag vender jeg atter næsen mod København. Det har været en virkelig spændende og begivenhedsrig uge, og jeg vil helt klart anbefale alle FYGO medlemmer at søge om at deltage i ENTOG exchange. Det er en rigtig god mulighed for at få et lille indblik, hvordan andre landes sundhedsvæsen fungerer samt udveksle erfaringer med kolleger fra hele Europa, og der er fin tid til både fagligt, socialt og kulturelt udbytte.

Caroline Kann